

ОСОБЕНО МНЕНИЕ
на съдията Асен Манов

С Решение №1 от 14 януари 1999 г. Конституционният съд отхвърли исканията на главния прокурор и на 49 народни представители от XXXVIII народно събрание за обявяване противоконституционността между другото и на § 7 от Закона за съдебната власт в частта му, с която се изменя чл.30, ал.4 ЗСВ.

Съгласно този текст лицата по ал.1 на чл.30 ЗСВ, които са направили предложение за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи пред Висшия съдебен съвет, въз основа на решенията на този съвет издават заповеди, като за председателите, заместник председателите и съдиите от апелативните, окръжните, военните и районните съдилища такива заповеди се издават от министъра на правосъдието и правната евроинтеграция.

Разпоредбата противоречи на чл.129, ал.1 от Конституцията, съгласно който всички съдии, прокурори и следователи се назначават, повишават, понижават, преместват и освобождават от длъжност от Висшият съдебен съвет, без да е предвидено издаването на каквито и да е други актове за назначаване, повишаване и пр. от други органи. А това, което следва от разпоредбата на чл.30, ал.4 ЗСВ е, че за назначаването, повишаването и пр. на съдиите, прокурорите и следователите е необходимо издаването на два акта: решение на Висшия съдебен съвет и заповед на министъра на правосъдието и правната евроинтеграция или на другите лица, посочени в същия текст. Но по този начин решението на Висшия съдебен съвет придобива само значението на едно предложение; решаващият акт е заповедта на министъра или на другите лица по чл.30, ал.4 ЗСВ. Открива се възможността те да не се съобразят с решението на Висшия съдебен съвет и да не издадат съответната заповед, като по този начин да наложат своеобразно вето върху решението на съвета. А смисълът на чл.129, ал.1 от Конституцията е, че единствено Висшият съдебен съвет е органът, който назначава, повишава и пр. съдите, прокурорите и следователите, и не е необходимо никакво препотвърждаване на решенията му от друг орган.

По тези съображения § 7 ЗИДЗСВ в частта му относно чл.30, ал.4 ЗСВ следваше да бъде обявен за противоконституционен.